

Οἱ γεωπόνοι γνωρίζαντες τὸν πρόπον τοῦτον τῆς γονιμοποιήσεως τῶν διοίκων φυτῶν ὑπαρχοῦσιν οἵ ἕδιοι αὐτὴν, λαμβάνοντες τὰ ἄνθη τοῦ θήλεος καὶ τεινάσσοντες τὴν γύριν τῶν ἐπὶ τὰ τοῦ ἄρρενος. Τὴν πρᾶξιν ταύτην πράττουσιν οἱ Ἀράβες ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων ἵσως χρόνων, διότι σαφέστατα εἰκονίζει αὐτὴν ὁ Θεόφραστος. «Οὕταν ἀνθῆ, λέγει, τὸ ἄρρεν ἀποτέμνουσι τὴν σπάθην, ἐφ' ἣς τὸ ἄνθος, εὐθὺς ὥσπερ ἔχει, τὸν τε χνοῦν καὶ τὸ ἄνθος καὶ τὸν κονιορτὸν κατασείουσι κατὰ τοῦ καρποῦ τῆς θηλείας· καν τοῦτο πάθη, διατηρεῖ καὶ οὐκ ἀποβάλλει.» Πλὴν δὲ τούτου οἱ σημερινοὶ γεωπόνοι γονιμοποιοῦσι τὰ ἄνθη θήλεος διοίκου φυτοῦ διὰ τῆς γύρεως ἄλλης τάξεως φυτοῦ, ἀπολαμβάνοντες οὕτω σπέρματα καὶ φυτὰ νόθα.

Ἄν λάβωμεν ὑπὸ ὅψιν ὅλα τὰ παρεμπίπτοντα εἰς τὴν γονιμοποίησιν τῶν ἀνθέων προσκόμματα θέλομεν ἵδει ὅτι ὁ μεγαλείτερος αὐτῆς πολέμιος εἶναι τὸ ὕδωρ. Διὰ τοῦτο δσάκις πρὸ τῆς γονιμοποίησεως ἐπέλθη βροχὴ καταστρέφει τὴν γύριν, διότι οἱ κόκκοι αὐτῆς σχηματίζουσι τὰ ἔντερα αὐτῶν πρὶν ἡ φθάσωσιν εἰς τὸν ὑπερον καὶ φύγουνται, καὶ μετ' αὐτῆς τὴν γονιμοποίησιν καὶ καρποφορίαν. Γεννᾶται ἡδη τὸ ζήτημα πῶς εἰς τὰ ὑδρόβια φυτὰ, ὀλόκληρα ὑπὸ τοῦ ὕδατος περικλυμένα δὲν καταστρέφεται εἴτε ἡ γύρις οὔτε ἡ καρποφορία; Ἡ ἀπορία ἡμῶν αὕτη διὰ τὴν πάνεοφον φύσιν εἶναι μηδέν. Η γονιμοποίησις τῶν ὑδροβίων φυτῶν ὅχι μόνον δὲν παραβλάπτεται ἀλλὰ καὶ τελεῖται μετὰ μεταζονος εὐκολίας μὲ δλον τῶν ὥκεανῶν καὶ θαλασσῶν τὸ πλῆθος, ἔχου δὲ καὶ ἕδε, καθὼς λέγει ὁ τῆς Φυσικῆς σεβαστός μοι καθηγητής κ. Στροῦμπος.

Εἰς τὰ φυτὰ ταῦτα, ἀν μὲν εἶναι ἑρμαφρόδιτα, ἡ γονιμοποίησις γίνεται ἀσφαλής, διότι τελεῖται πρὶν ἡ ἀνοίξῃ τὸ ἄνθος, ὅτε τὸ ὕδωρ ἐπειδὴ τὰ πέταλα τῆς στεφάνης εἰσὶ σφιγκτῶς προσπλωμένα, μεταξύ τῶν, δὲν δύναται νὰ εἰσδύσῃ ἐντὸς αὐτοῦ.

Ἄν ὅμως εἰσὶ δίοικα, τότε συνήθως τὸ φέρον τὸ ἄνθος κλαδίον, ὅπερ ποδίσκον καλοῦσιν, εἶναι λίαν μακρὸν καὶ ἐν ὥρᾳ τοῦ γάμου ἀνορθοῦσιται, φθάνει εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος καὶ ἔκειται ἡ ἄρρε-